

Eu cred că ne trebuie numai vreo 270-280 de parlamentari, în sistem bicameral, alcătuit după cum urmează: Senatul să fie Camera superioară, constituită din reprezentanții unităților administrativ-teritoriale. Consider că trebuie să existe echivalentul a 2 senatori pentru fiecare județ actual, însa aș merge pe o reprezentare mai largă, legată de regiunile de dezvoltare.

Sigur, eu cred ca noi ar trebui s'avem vreo 15 regiuni de dezvoltare în locul celor 8 existente, iar pe acestea le-aș delimita simplu, pe razele teritoriale ale curțiilor de apel, cu excepția Curții de apel București, care-i prea mare și-ar trebui să fie împărțită măcar în două. Astfel, să zicem că, în felul asta, se aleg deja vreo 80 de reprezentanți ai unităților administrativ-teritoriale... la care, aș adăuga minoritățile naționale (cele care nu trec pragul electoral), cu câte 1 senator de minoritate, pentru ca (mai ales dacă ar s'ar adopta legea minorităților) și ei sunt niste "unități administrativ-culturale"...

Deci, ar rezulta un senat de maxim 100 de senatori, unii teritoriali, ceilalți culturali, cu atribuții decizionale finale pe apărare, ordine publica, servicii secrete, justiție, politica externa...

Camera deputaților să fie Camera inferioară, constituită din reprezentanții populației, cu atribuții decizionale finale pe buget, finanțe, cultura, agricultura, educație etc. ar fi un total de maxim 170 sau 180 de deputați și basta.

Apoi, de buna seama, se pune întrebarea suplimentara de ce vreau eu parlament bicameral?!? Pentru că, lăsând la o parte argumentul istoric (caracterul federativ al adunărilor de la Focșani, de după Unirea mica, respectiv al parlamentului de după Unirea mare), mie mi se pare ca un parlament bicameral facilitează controlul cetățenesc, din cel puțin doua puncte de vedere: pe de-o parte, pentru ca-mi permite mie, cetățean, sa-mi specializez relațiile de control asupra legislativului în funcție de tema care mă interesează (concret, daca sunt interesat de chestiuni privind reforma justiției, mă adresez senatorilor din unitatea administrativa - teritoriala sau culturala - în care trăiesc; daca mă interesează problemele educației, mă adresez deputaților din circumscripția unde locuiesc ori am domiciliul/reședința)

Pe de altă parte, pentru ca fiecare camera în parte sau plenul reunit (depinzând de procedurile adoptate prin regulamentele parlamentare) poate pondera deciziile abuzive ori eronate ale unei singure camere... indiferent de tipul de republica pe care îl alegem (parlamentara, prezidențiala sau intermediara), cel de-al doilea argument de mai sus devine o garanție a sistemului de verificare și contraponderi (checks & balances), chiar și în interiorul legislativului... nu de alta, da' ne aflăm într'o perioadă în care eu cred că trebuie sa ne temem și de derapajele autoritare (ca să nu le numesc abuzuri autiste) din interiorul celor 3 puteri ale statului. Așa cum președintele și premierul se contrapun deja în interiorul executivului, iar CSM și ICCJ se contrapun deja în interiorul puterii judiciare, e bine să existe doua camere care sa se poată contrapune în interiorul puterii legislative (nu neapărat așa cum o fac acum)...

În cele din urmă, dacă se merge pe ideea de republică prezidențială, dispare dualismul din cadrul executivului, așa încât dualismul din cadrul legislativului trebuie să fie și el ponderat; prin urmare, așa face alegerile pentru camera și senat distanțate la 2 ani, ca-n state (...), așa alege senatorii pe liste proporționale (ca să aibă sens conceptul de prag electoral față de minoritățile naționale), iar deputații pe vot majoritar într'un singur tur... moțiunea de cenzură se transformă în impeachment și basta!

Dacă, totuși, mergem pe republică semi-prezidențială sau parlamentară, se poate păstra alegerea diferită a celor două camere, însă alegerile anticipate ar trebui să se refere doar la camera deputaților, nu și la senat.....deoarece indiferent de motivul modificării majorității parlamentare (în urma alegerilor sau în urma dizolvării coaliției guvernamentale), consider că este necesar să se recurgă la moțiunea de cenzură constructivă, de tip german, în care nu-i suficient să spui doar "jos Boc," ci trebuie să și oferi ceva în schimb, gen "jos Boc, sus Klaus".

Codru Vrabie